



## במדינה

### העם

#### יזקני צפת

**דבר מפתיע לגמרי קרה השבוע ברחבי הארץ. ירד גשם. איש לא התכוון לזה**

יזקני צפת אינם זוכרים גשמים כאלה מאז חורף 1889! פסוק מעין זה כבר הפך חלק של הפולקלור של ישראל.

בכל שנה מספרים כי יזקני צפת האגדתיים אינם זוכרים — לא גשם כזה חזק, לא גשם כה מוקדם, לא שלג כזה עבה, לא קור כזה עז.

זאת יכולה להיות בדיחה טובת-לב, אולם ביטאיה מציאות הרבה פחות מרגינה: בכל שנה גורמים הגשמים/הקור/השלג לאפתעה גמורה בכל המערכות שהיו צריכות להיות ערוכות באופן שיגרתי לקראתם. העיריות נדרמות, חברת החשמל מופתעת, מרבייהאנטנות אינם מאמינים, מפעלי ליהרמוזרים אינם מעלים על דעתם. מזה עשרות אלפי שנים יורד בחורף גשם בארץ ישראל, לפעמים חזק יותר, לפעמים חלש יותר, מדי כמה שנים יורד גם שלג. יש ימים קרים.

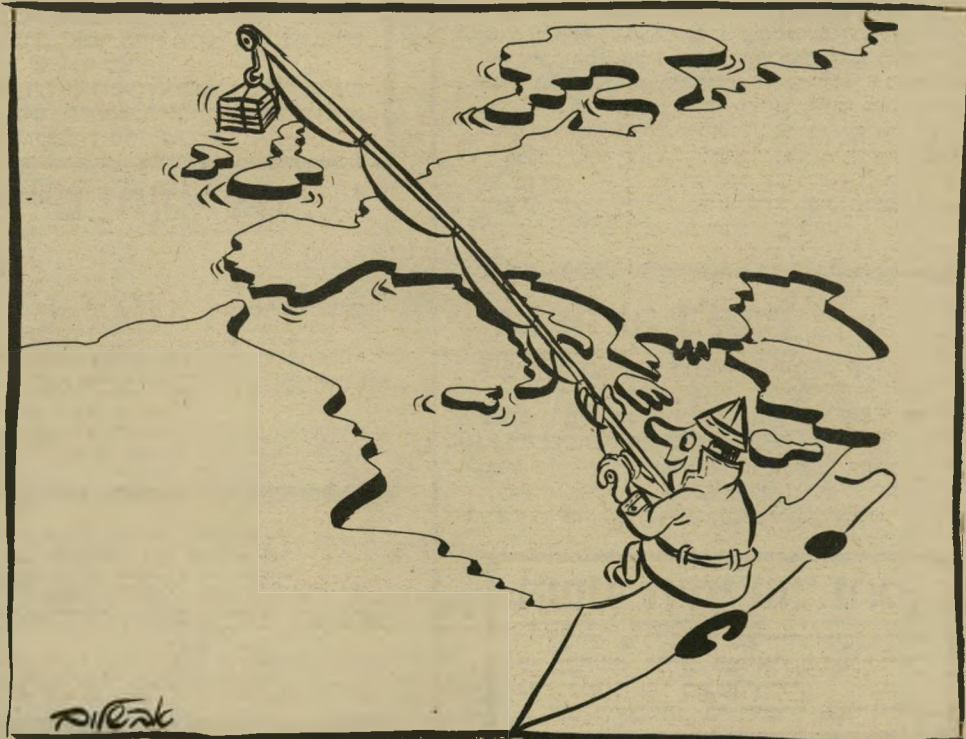
אולם המוח הישראלי, האוהב את האילתור, מפני שאינו מסוגל לתכנן שום דבר מראש, מתעלם מעובדות בסיסיות אלה. וכך קורה בכל שנה מה שקרה השבוע ברחבי הארץ: הרחובות והכבישים מוצפים, הרמזורים מפסיקים לפעול, האנטנות נופלות יחד עם העצים, חוטי החשמל מתנתקים, מים

לית פועלת — לא בצורה מושלמת, אך בכל זאת באופן סביר. לחשיפת הפרשה גרמו כמה מוקרי-כוח:

● **בית המישפט העליון של המדינה.** עצם האיום בהגשת עתירה להאביאס קורפוס (הבא את הגוף) עליי עורך-הדין אמנון זיכרונ, הס' פיק כרי להטיל מורא על השליטנות. ● **העיתונות הזרה.** העיתונים, ובעיקר הבריטיים, לא הירפו מעניין וענונו. העיתונות הזרה רדפה את ראשי המדינה. עיתוני העולם פירסמו בהתמדה ידיעות מוסמכות על המתרחש, וכך איפשרו לעיתונות הישראלית להביא את הדברים, על-פי הכלל שמותר לעיתוני ישראל לפרסם מה שכבר פורסם בחו"ל. (כלל זה, אגב, אינו מעוגן בחוק. שום חוק אינו כובל את הצנזורה הצבאית, היונקת עד היום את כוחה מתקנות-ההירוס של הדיקטטורה הקולוניאלית הבריטית).

לעומת שני גורמי-כוח אלה — בית המישפט העליון והעיתונות הזרה — כלטה העיתונות הישראלית עצמה בכל עליבותה. היא לא הרימה את קולה. היא הניחה לשליטנות להסס את פיה. כמו בימי-הוזהר של המישטר הבקוריוני, הסכימו עורכי-העיתונות לשותף פעולה עם הקו השליטוני הרודני והמטושפ, וכך עשתה הכנסת.

**בלילה ובערפל.** הקו היה מטושפ מפני שנדון מראש לכישלון. בחברה הישראלית של 1986 לא ניתן עוד להעלים בראש. ימיו של הרוזן ממנוטה כריסטו נגמרו בישראל מזמן. שלא כמו בגרמניה הנאצית, בצ'ילה ובברית-המועצות של סטאלין,



אין אנשים יכולים להיעלם בישראל, בלילה ובערפל. המטושפות השליטניות הזאת הביא פירות-באשים רבים. בין השאר:

● הוצג נשיא-המדינה כשקרן מור. יומיים לפני שהימצאותו של וענונו בישראל אושרה עליידי הממשלה, אמר חיים הרצוג במסיבת עיתונאים פומבית באוסטרליה כי אין לו מושג על האיש ועל מקומ-הימצאו. המסקנה לגבי מיליוני אוסטרלים: לנשיא אין מושג על הדברים החשובים ביותר המתרחשים בארצו, או שהוא משקר פומבית.

● דוברי המישרה שיקרו פומי, בית, כאשר מסרו כי וענונו לא היה בכלל של המישרה או שרות בתייה סוהר.

כל השקרים האלה, ורבים אחרים, נאמרו באוזני העולם כולו, כשהגדולים בכלי-התיקשורת העולמיים עוקבים (המשך בעמוד 8)

## הבוס והעוזר

**בעבר נצמד אבנר סרוסי אל השר כמו צל, ונהג לומר לו בכל הדמויות: 'דויד (במילרע), אתה גדול!' אחר-כך עבר ביניהם איזה חתול שחור, ולוי החליט להגלותו.**

העין אותו מלישכתו, בעיקבות פיר סוס כתבה במקומון התלאכיבי העיר, לפני כשנה. מישפט זה הפחיד ככל הנראה את השר לוי. מאז מרס '86 מנסה השר ל- שלב את סרוסי באחת החברות הקשור רות למישרד השיכון והבינוי. בהסכמת יו"ר החברה והמנכ"ל, הוחלט כי סרוסי יהיה סמנכ"ל החברה, ותמורת שתיק תם יזכו העובדים בהטבות הבאות:

- כל עובדי החברה, ללא יוצא מן הכלל, יקודמו בדרגה נוספת.
- 73 מן העובדים יקבלו קידום בשתי דרגות — מה-1 באפריל '86 ומה-1 באוקטובר '86.
- כאשר לעובדי החברה שאינם כלולים בהסכם הקיבוצי — היושבי ראש, ההנהלה והדירקטוריון ישקלו באהרה להעניק להם דרגה נוספת, במהירות האפשרית.
- כל העובדים יקבלו מענק מיוחד לרגל 25 שנים לחברה — מענק שווה ערך לשכר של חודש עבודה.
- שכר עורכי-הדין וההוצאות ש' היו לוועד בתביעתו לבית-הדין לעבד

## העולם הזה מפרסם לראשונה את המיסומך המוכיח את העיסקה: איך לשחד ציבור שלם של עובדים

דה ישולמו עליידי ההנהלה. ● תשולם אחות-רכב לכל העובדי רים שער כה לא שולמה להם תוספת זו. הסיכום: חברת שיכון ופיתוח, שפיתרה יותר מ-40 עובדים וחכמה בכך 200 אלף דולר, תשלם כעת לעובדיה כרבע מיליון דולר בשנה הקרובה. והכל מפני שרודי לוי רוצה להרחיק את סרוסי מלישכתו ולהגלותו לחברה.

סרוסי הצעיר, ג'ינג'י נמוך קומה ומנומס, לבוש תמיד כמעלי-עור שחור. הוא מדבר מהר מאוד, בולע את המילים. הוא מקפיד על תסרוקת כמו לבוס. הוא הכיר את דויד (תמיד במילרע) ב-1976, בבניין ההסתדרות. לוי, אז יושב-ראש סיעת תכלת לבן בהסתדרות, נהג להישאר לישון בבניין, בחדר הסעוד.

סרוסי סיפר כי השניים נהגו לדבר על נושאים חברתיים. כמו איך דופקים את השחורים. אחרי בחירות המהפה, כשקיבל לוי את מישרד-העלייה והקליטה, מונה סרוסי כעוזרו לענייני פניות-הציבור. ב-1979 לוי עבר למישרד

סרוסי סיפר כי השניים נהגו לדבר על נושאים חברתיים. כמו איך דופקים את השחורים. אחרי בחירות המהפה, כשקיבל לוי את מישרד-העלייה והקליטה, מונה סרוסי כעוזרו לענייני פניות-הציבור. ב-1979 לוי עבר למישרד

סרוסי סיפר כי השניים נהגו לדבר על נושאים חברתיים. כמו איך דופקים את השחורים. אחרי בחירות המהפה, כשקיבל לוי את מישרד-העלייה והקליטה, מונה סרוסי כעוזרו לענייני פניות-הציבור. ב-1979 לוי עבר למישרד